

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.934 van 20 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. KNAPEN loco advocaat M. PRESTI en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 mei 2008, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 17 september 2008, verstuurd op 22 september 2008.
- 1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorpje tanar, in het district Khas Kunar van de provincie Kunar. Volgens uw verklaringen zijn enkele van uw familieleden lid van de Taliban. Enige tijd geleden sloot uw broer zich aan bij deze beweging en een tweetal jaar geleden is hij bij gevechten om het leven

gekomen. Uw vader was eveneens bij de Taliban en heeft eveneens het leven verloren tijdens gevechten. Uw oom wilde dat u zich ook aansloot bij de Taliban. Op een nacht toen u niet thuis was, niet lang na de dood van uw vader, kwam deze oom naar uw huis. Hij vroeg uw moeder aan u te vertellen dat u naar zijn huis moest gaan. U wilde zich echter niet bij de Taliban aansluiten. Omdat u vreesde onder dwang de Taliban te moeten vervoegen, besloot u Afghanistan te ontvluchten. Op 23 mei 2008 kwam u in België aan en de volgende dag vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u een taskara en een foto van uw overleden vader voor.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - wegens een gebrekkige kennis van zijn beweerde streek van oorsprong, gebrek aan elementaire kennis over Afghanistan, de vaststelling dat verzoeker vloeiend Dari spreekt daar hij beweert afkomstig te zijn uit een regio waar bijna uitsluitend Pashtu wordt gesproken, is verzoekers verblijf in Kunar tot aan zijn vertrek onwaarschijnlijk;
 - hierdoor is het asielrelaas onaannemelijk en kan de Commissaris-generaal zich geen beeld vormen van de noodzaak aan subsidiaire bescherming.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. De bestreden beslissing zou een uitdrukkelijke en voldoende motivering ontberen. Hij betwist zijn zogenaamd gebrekkige kennis en wijst daarvoor op zijn jeugdige leeftijd en gebrekkige scholing. Hij wijst op zijn verder coherente verklaringen en op het feit dat de gezegde opgeworpen tegenstrijdigheden zo banaal zijn dat ze zeker niet aan de basis kunnen liggen voor het nemen van een weigeringsbeslissing.
2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 164.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Verzoekers betoog betreffende de tegenstrijdigheden die hem onterecht worden verweten mist elke relevantie nu in de bestreden beslissing geen enkele tegenstrijdigheid werd vastgesteld. Verzoeker werd daarentegen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd omdat hij zijn

beweerde verblijf in Kunar tot zijn vertrek in de lente van 2008 niet voldoende kon onderbouwen gelet op zijn gebrekkige kennis.

4. Verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal ten onrechte geen rekening hield met zijn jeugdige en ongeschoolde profiel. Uit het gehoorverslag van 5 september 2008 blijkt evenwel een onvoldoende kennis op velerlei vlakken. Verzoekers geografische kennis is op zijn minst zeer beperkt te noemen, hetzelfde geldt voor kennis over de lokale politiek en het dagelijkse leven (welke ngo's actief zijn, belangrijke recente gebeurtenissen in de regio...). Uit vaste rechtspraak blijkt dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477).

Naast gebrekkige kennis over de actuele toestand in zijn beweerde regio van oorsprong, stelt de Raad bovendien vast dat hoewel verzoekers beweerde regio van oorsprong bevolkt wordt door Pashtuns, verzoeker er evenwel steevast voor kiest gehoord te worden in het Dari. Hij verklaarde zelfs beter te zijn in het Dari dan in het Pashtu (CGVS gehoorverslag 5/09/08, p. 6). Deze vaststelling is moeilijk verenigbaar met verzoekers beweerde permanente verblijf in het rurale district Khas Kunar, dat exclusief bevolkt wordt door Pashtuns, in samenhang met zijn beweerde jeugdige en ongeschoolde profiel. Daarenboven blijkt verzoeker een incorrecte leeftijd te hebben opgegeven. Hij stelt momenteel slechts zestien jaar te zijn, terwijl medisch onderzoek uitwees dat hij 'een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd is, en deze vermoedelijk zelfs voorbij de 21 jaar ligt' (administratief dossier DVZ, stuk 7). Verzoeker trachtte intentioneel de Belgische asielinstanties te misleiden met het oog op procedurele en verblijfsrechtelijke voordelen, wat op zich reeds onverenigbaar is met een gegronde vrees.

De Commissaris-generaal kon terecht oordelen dat verzoekers beweerde verblijf in Kunar vanaf zijn geboorte tot bij zijn vertrek naar België in de lente van 2008, onwaarachtig is. Gezien zijn asielrelaas zich daar en in die periode afspeelt, kan evenmin aan dat relaas zelf geloof gehecht worden.

5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
1. In ondergeschikte volgorde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hij beschrijft summier de onveilige situatie in Afghanistan en in Kunar, waardoor hij een reëel risico loopt op ernstige schade als gevolg van het willekeurige geweld aldaar.
- 2.2.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 november 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.